
Prædiken til 4. S.e. Paaske

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til 4. S.e. Paaske	4
4. s.e. Påske	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til 4. S.e. Paaske

4. s.e. Påske

Prædikedag 4. s.e. Påske

Prædikedato 2. maj 1926

Prædiketekst Johannes 8,28-36

Prædiken ID P020526-01

Kilde KMF-nr. 14.19.02

Saa er Vejen da til: ikke at stedes ene i Livet, det er den at gøre altid det, der er Gud til Behag. Thi det eneste ene, der skiller Skabningen fra Skaberens, det er Egenvilje, Ulydighed, Trods. Som Forholdet var mell. Faderen og X, er det ogsaa mellem X og os. At være Jesu Discipel, er ikke at eje lidt Guds frygt hist og her, at være glad ved en Prædiken, ved en Lejlighed til at kunne bruge sin Sang-Stemme, at føle sig hjemme i et hyggeligt Rum om en Mand, der siger det, som jeg selv ogsaa mener. Det er ikke engang, at være glad ved Evangeliets Trøst, saadan, at man piller ud af Skrift og Forkyndelse alt det dejlige om Syndernes Forladelse, om det, at der er Mening i Livet, baade i dets Modgang og Medgang og Tilfældigheder og Planløsheder, og det om Dødens Tilintetgjorthed og det evige Liv. Nej, at være Jesu Discipel, Tilhænger det er at blive i hans Ord, at føre et kristent Liv. Men vel at mærke ikke, saa det falder En tungt og kedeligt at gøre det, saa det føles som en Lænke, men saadan, at det føles som den eneste sande Frihed — og det at leve uden for Jesu Ord det er Angsten og Trældommen.

Er det nu saadan med os i Kirken i Dag? Ja, det tror jeg for Resten nok det er — for os er Jesu Ord dog visst alligevel trods alt noget af det, vi sidst vilde miste. At leve i dem kan det staa sløjt nok til med — den virkelige Frihed — ak, vi er bundet af de Tusinde Ting; men vi tør dog forvente Friheden — trods alle Ting er vi dog Guds kære Børn — og har den bedste Oplevelse i Vente, at Sønnen faar frigjort os — og vi engang skal være virkelig fri.

Der ligger saa meget i det Ord — virkelig fri Jeg kan nok huske Jeppe Poulsen, der hørte til en af de Bønder i Sognet, der var for oplyste til at gaa i Kirke — dem er der nogen af i alle Sogne, men jeg har aldrig hørt om et Sogn, hvor der var nogen, der var for oplyste til at dø — han var Skatteraadsmedlem og Bestyrelsesmedlem i Huj og i Hej og Formand for Dit og Mit — og passe sin Gaard, endsige sit Hjem blev der daarlig Tid (men saa ved du Fortættelsen, saa fik han Kræft, og saa blev han et troende Menneske nej, saadan gik det slet ikke til for engangs Skyld) nej, han fyldte 60 Aar, og om Morgenen tidlig inden alle Deputationerne kom gik han en Tur ned i Engen sammen med sin Kone. Først saa han da alle Blomsterne, saa dejligt de stod, duggpændt, duftende, bly — det var, som havde han aldrig set dem før

4. S. e. Paaske. Ny Tekstræk. 1926

1

V. 63 494 285 334

284 106 494 513

¹ Tilføjelse af Nøjgaard. Prædiken skrevet på bagsiden af brev 28/4-1926.